

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szidon József könyvnyomdája, Lugos (Vértes-palota).

Felelős szerkesztők:

Dr. Haus József és Dr. Fränkl Béla.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

hához küldve vagy bérmentes postai szétküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. | Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre . . . 8 " | Egyes szám ára 16 fillér.

Szegény Sasa.

Az ablakból dobták ki holttestedet, — hűséggel tartozó, hűségi esküt tett és az alól fel nem oldott katonád. De királyi módon haltál meg, mert első szavadat kutyakorbácsként vágtd arzába az áruló alattvalónak, — ki lemondásodat követelte. Inkább meghaltál. Király maradtál!

Emberi nivoltodban is gáncs nélküli volt elbukásod, mert megvédelmezted hites feleségedet.

Nem mentél sirodba könnyezetlenül! Elvégeztetted sorsod, de igazságodat is megkaptad. Rövid néhány szó, de befekethetetlen ragyogó igazság! Könnyek között fuldokolva, zokogva fakadt síriratod az anyai szivből: »Szegény félrevezetett Sasa!«

Ez a te igazságod, ez a te mártírkoszorúd, a bűnbocsánat és hibáidnak feloldozása.

Királyi lakod még párolgott a kiontott vértől s lent sörös és boros hordók vannak csapra verve s a legénység dorbézol. S ez a bortól gőzölgő s a meggyilkolt király véréből szennyes katonaság lesz támasza a jövő király trónjának s az ország rendjének. Caligula, Cladius, Nero praetorianus bandáinak a királygyilkolás volt mesterségük! El is sülyesztették Rómát. Hol áll meg az ilyen katonaság, hogyan osztozkodnak egymás között a büntársak? Mit ér az ilyen seregnek hűségesküje? És ha Karagygyevits hercege mint király be fog vonulni a vértől megtisztított konakba, ki fogja a kaput őrizni? A katonaság! S nyugodtan alszik e majd e kipróbált hűségű őrizet alatt? Feltétlen elismerjük a népek jogát, hogy még erőszakkal is megszabaduljanak zsarnokaiktól és saját szuverén belátásuk szerint állapítsák és változtassák meg alkotmányukat. De a katonai összeesküvések megrendítik az emberiség biztonságát. Erkölcsei fogalmaink azokat nem szentesíthetik soha és sohase. Helyes kifejezésre talált a morál Kossuth Ferenc azon kijelentésében, hogy a mostani században valaki nem szerezhet magának trónt és koronát gyilkosság útján. Ez ellenkezik a morállal és etikával. Jelent ez annyit, hogy a császárok és királyok nem fogják fenkölt személyiségük társául elismerni azt, a kinek a belgrádi mézárálásban része volt.

Szegény Sasa! Hibák között nevelkedtél, gyermeklelked az erény utjait nem látta, gonosz törekvéseknek lettél megvakított eszköze, s végre ezeknek áldozata.

Két épület.

Ha a nyájas idegen arra kért bennünket, mutassuk meg neki Lugos város nevezetességeit, fölötte nagy zavarban voltunk, — eddig. Mert bármily kínos töprengésbe merültünk is, akár mennyire megerőltettük is elménket ama kérdés eldöntésében: van-e valami látni való e városban? t. i. olyan, amit nem elrettentő példa gyanánt mutathatnánk meg a nyájas idegennek, — nem voltunk képesek e kérdést kedvezően eldönteni.

De mint már fentebb kijelentettük, ez csak eddig volt így. Hála az igazságügyminiszter urnak, avagy amaz ismeretlen jóltevőnek, kinek Lugos város a mindjárt megörökítendő bámulatraméltó speciálitást köszönheti; a fentkörülirt kínos zavar immár nem bánthat bennünket. Jöjjön bármely világlátott utazó s kérje bár a legblasirtabb angol globetrotter tőlünk Lugos város nevezetességét: — nyugodtan fogjuk őt a temesvári-utczában épülő palota elé vezetni, tudván, hogy nemesak Magyarországon, de széles e világon nincs annak párja, amit mi ott mutatni fogunk. Ugyanis: ha megengedhetőnek tartjuk is egynémely rosszsmájú és kaján ember irigységét, hogy ilyen ketreczbe szorított és összevissza tört esontokkal szorongó óriást más közönségeknek is szolgált az építő művészet látványosságul: ott határozottan tagadásba vesszük és vakmerő ráfogásnak, sőt mi több, légből kapott koholmánynak jelentjük ki, hogy volna még e föld kerékiségén egy pont, ahol „kir. törvényház“ látható lenne.

Nem és ezerszer nem!

Ilyen csodát, a véges emberi értelmet megértésre és megfjítésre eredménytelenül izgató ilyen rebust, mint amilyen ott ragyog érezbetükbe vésva a temesvári-utczai kötömege, ilyet hiába keresünk a történelemben, a titkos tudományokban és az egész látható és láthatatlan mindenségben, — bárhogy állítaná is ennek ellenkezőjét a nyomorult irigység.

Van zálogház e szép hazában, számos, van fogházunk is több mint kellene, kávéházzal is bőven el van látva e hon, sőt a főrendiházban is mutogathatunk egy párját ritkító középkori maradványt, — mind ezt szívesen koncedáljuk. De az a rendkívüli szerencse, hogy „kir. törvényház“ra mutathatunk, csakis nekünk lugosi halandóknak jutott.

S amidőn ezt a korszakotalkotó felfedezésünket ezennel nyilvánosságra hozzuk, valóban boldogoknak érezzük magunkat a jövő azon

nagyszerű képének láttára, amely e pillanatban lelki szemünk elé rajzolódik. Mi ugyanis már látjuk azt az időt, amidőn kíváncsi angolok, alapos német tudósok és mindennemű idegenek a világ legtávolabbi pontjairól seregestől fognak e városba özönlenni, hogy a temesvári-utczai csodát láthassák e rebust megfjithessék. Már látjuk, mint fogják az előbbiek több százszorosan nagyító üveggel vizsgálni e feliratot, meggyőződést szerzendők, jól látnak-e s nem esálnak-e szemek e soha és sehol nem látott s eleddig teljesen ismeretlen felírás dolgában? Aztán majd megindul a legszélesebb vita. Német tudósok hatalmas kötetekben fogják észbontó rendszerséggel vitatni, a „kir. törvényház“ fogalmát általában, 2. a »kir. törvényház fogalmát« különös tekintettel a lugosi viszonyokra, 3. meggyőző világossággal fogják bebizonyítani, hogy a »kir. törvényház« egyedül, helyes és megfelelő elnevezése azon épületnek, ahol törvényt nem hoznak, — mindezt a történelmi, természettudományi, szépirodalmi és jogtudományi argumentumok egész halmazával támogatva *) alatt, a megfelelő széles lábjegyzetekről kellően gondoskodva. Természetesen nem lesz hiány az ellenkező nézetűekben sem, akik éppily testes foliásokban fogják a kritikai megjegyzéseket szolgáltatni ez új elméletekhez, nem habozván kimondani hogy mindez »örültség, amelyben van rendszer«; hogy »a kir. törvényház« elnevezés általában és különös tekintettel a lugosi viszonyokra, — némi tiszteletlenséggel szólva — számárság s legfelebb csak anyiban különbözik a számártól, amenyiben se füle se farka: hogy a »kir. törvényház« minden ellenkező hóbort és tudálékosnak látszó ostoba nagyképűsködés ellenére is világgraszoló neveltség tárgyává van hivatva tenni ezt a különben is siralmasan neveltséges kóhalmazt, mert értelme nincs, megfjelője semmi féle nyelvben nem található, a magyar jogi ter ninus technikuskok közé botrány beesempészni stb. stb.

Mondjuk, effajta tudományos viták és irodalom kifejlődését már a közel jövőben mi biztosan várjuk. S éppen ez az, ami boldoggá és büszkévé tesz bennünket. Mert Lugos idegen forgalma ez uton óriási lendületet fog nyerni, neve pedig az egész világon forgalomba jut s mindenek tekintete fog e város felé fordulni, amely oly szerényen, szinte titkon alkotta meg a „kir. törvényház“ unikumát.

Csak valahogy meg ne sérüljön e nagyszerű alkotás! Kérve kérjük az illetékes tényezőket, őrizzék mint a szemüklényét e drága felírást, nehogy, a mitől a gondviselés óvja meg e várost, egy betű is lehulljon belőle.

Maradjon ott mindörökre, mint e város találékony szellemének ragyogó bizonyítványa.

Podwinetz Izidor hutor, pénzszekrény, varró-gép-
varrógép és kerékpár főraktára varró-sírógép-
javító-műhely Lugos Izabella-(fő-)tér
saját házában.

Ez az egyik nevezetesség, a mire büszkék vagyunk.

A másik nem kevésbé érdekes és meg vagyunk győződve, hogy ha majd a fenttisztelt barátságos idegenek ezt is megmutatjuk, habozás nélkül fogja kijelenteni, hogy ilyet sem látott még.

Látható pedig ez a nevezetesség a most épülő izr. templomban. Azaz, hogy rosszul mondtuk. Nem látható. S éppen ez teszi érdekessé. Mert ugyebár nyájas olvasó, te azt természetesnek tartod, hogy ha egy ódon, elavult és a viszonyoknak már semmiféleképpen meg nem felelő imaházat a kor követelményeinek megfelelően átalakítanak; ha az addig nyikorgott harmonium helyett modern orgonát tesznek de, akkor gondoskodnak már valami szószék-féléről is, a honnan a pap az eddigi nevezetesség veszélye nélkül szólhasson híveikhez.

De hát éppen az az érdekes, hogy ez, a mi természetes, nem következett be, hanem igenis bekövetkezett az, hogy a szószékről megfélekedett az érdekes hitközség. S azért lesz az már most kétszeresen érdekes látvány, mikor majd elkövetkezik az áhitatos pillanat. A pap készül fölmenni a szószékre. De ez még nincs meg. El kell előbb készíteni. Nossza fogja magát az egyházi, 1—2 perc alatt szétzedi az oltárt, s mint valami bűvész szószékké varázsolja át, — a t. közönség, akarom mondani, község nagy mulattatására.

Ismétlem, ilyent se lehet másutt látni, — büszke lehet reá Lugos.

UJDONSÁGOK.

A szerkesztőség, kiadóhivatal és könyvnyomda városi és megyei távbeszélő-száma 91.

Lugos, június 13.

Urnappja. A rom. kath. egyház csüörtökön ünnepelte az oltári szentség tiszteletére rendelt nagy ünnepet, mely a szokásos körmenet kíséretében ment végbe Lugoson is. Gyönyörű idő volt. A minoriták temploma

A grófkisasszony.

..... Elnyelte őket az élet — nem a halál. Nem ama titokzatos, csendes mystérium, — hanem a szibongó, lázas tenger gyilkosan tovahömpölygő hulláma.

Halkan kopogtattak a tanterem ajtaján. Szegényes öltözetű, vézna asszonyka lépett be, két körülbelül 10—12 éves leánygyermeket vezetve.

A tanév már rég megkezdődött és csak hosszú könyörgésre sikerült a szegény asszonynak gyermekeit elhelyezni az iskolában. Az idősebb, K—y Izabella osztálytársnőm, szomszédom lett s mennyire repesett gyermeki szívem a büszkeségtől, midőn szeretett tanítónőm a kis jövevény pót-tanítását reám bízta.

Soha érdekesebb gyermeket nem láttam. Egyetlenegy osztálytársnőjével sem állott szóba, többnyire szótlánul maradt a helyén, míg mi pajkoskodtunk. Nagy, titokzatos sötét szemével maga elé bámult és olykor fájdalmasan sóhajtott fel.

Társnői a »rongyhercegnő«, »koldus grófnő« gunyvevet adták neki.

Tavaszkodott már, midőn így szólott egy napon hozzám. Jer délután hozzám, a Margit-nidnál fogok várni reád, — de ne mondd meg a többinek..

zsufolásig megtelt. A tisztviselők testületileg kivonultak. A körmenetben ott láttuk Pogány Károly főispánt és Fialka Károly alispánt. Mindketten magyar díszruhában. Péczely Ferencz kir. tvszéki elnök, Györbíró Samu pénzügyigazgató, Ju-chitz Károly táblabíró. A körmenet fényét emelte a honvédség és tűzörség egy-egy diszszázada. A sztmisén Pataky Miksa apátplébános fényes segédlettel pontifikált. A körmenet a Templom-, Buziási-, Kossuth- és Bonnáz-utcán végig vonulva tért ismét vissza a templomban.

Városi közgyűlés. Lugos rendezett tanácsu város képviselőtestület, hétfőn d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozatot, több jelentékenyebb határozat kihirdetése mellett, a rég vajdudó helyemföndö ügye adja.

Dr. Lendl beszámolója. Vettük a következő meghívót: Szeretett és igen tisztelt orsz. képviselőnk, dr. Lendl Adolf ur folyó hó 14-én vasárnapon, délután 4 órakor kerületünk központjában, Temes - Rékás, a piac téren rendezendő népgyűlésünkön beszámoló beszédet fog tartani, a mely alkalomból választókerületünk összes választó polgárait szívesen és tisztelettel meghívjuk. Temes - Rékás, 1903 június 6-án. Hazafias üdvözléssel számos választópolgár megbízásából a rendező-bizottság.

Uj esperes. Deseffy Sándor esanádi róm. kath. megyés püspök a Kruesz Ferencz halálával megüresedett Oraviczei kerületi esperesség esperesévé, Pálya Mátyás resiczalányai róm. kath. plébánost nevezte ki.

Közigazgatási bizottsági ülés. Krassó-Szörény várm. közig. bizottsága, ma d. e. tartotta rendes havi ülését Pogány Károly főispán elnöklété alatt. Elnöklő főispán mindenekelőtt bejelenti a bizottságnak, Ő felsége a király ellen Bécsben tegnap megkísérelt merényletet s annak meghiusulása fölött örömeinek adván kifejezést, a bizottság a miniszterelnök révén a királynak üdvözlőlevelét küldik. Mintegy 124 ügy nyert ma elintézt.

A »Pest-budai gőzmalomban« laktak. Keskeny, szegényes konyhácskán át, — a vézna, korán elagott anyja itt végezte mindig a durva szolgálai teendőket — tágas szobába jutottam, mely műhelyhez hasonlított, telestele vasszerszámmal. Utána egy másik, keskeny szoba, melynek egyedüli dísz, egy a falon függő életnagyságu olajfestmény volt. Szemeim soha szebbet nem láttak, s mintegy mágnesi erővel vonzódom újra-újra odapillantottam. Fejedelmi nri alak volt, biborvörös, hermelindisztes jelmezben, kis drágakő korona fején, mely jól illett anyagi szép arczához.

»Királynő ez Izabella?« — kérdém kis barátnőmet félénken.

»Hisz ez Gizella — a legidősebb testvérem, ki híres színésznő Kassán. — Gizella oly jó hozzánk, sok szépet küldött karácsonyra, de még szebbeket fog küldeni, egy herceg kérte nőül s elviszi Oroszországba.«

Tátott szájjal hallgattam, gyermeki fantáziám ismét erősen kezdett működni.

Lassankint hazatért a család többi tagja is. Az apa — ki malomügnök volt, durva szavakkal küldé mihelyt hazajött — legkisebb leányát Erzsikét — a koresmába pálinkáért.

Később hazatért Jani — a család egyetlen fia — ki akkortájt a vasgyárban dolgozott, de otthon is üzte gépész mesterségét.

Női maturans. Oraviczáról írják: A helybeli zárdaintézetnek egykori kitüntetett növendéke, Bontilovics Izabella k. a. a budapesti állami leánygymnaziumban szép sikerrel tette le az érettségi vizsgát s életezéljával az orvosi pályát választja.

Uj vasuti menetrend. F. 6. május 1-től kezdve a Lugoson közlekedő személyvonatoknál nagyobb változások állottak be, a mennyiben a legtöbb más időben, mint mostanáig érkezik vagy indul. Mtután manapság már mindenkit érdeklí a vonatok közlekedésének pontos ideje, bizonyára szívesen veszik t. olvasóink, ha figyelmüket felhívjuk az épp most megjelent »Lugosi menetrendre«, mely az összes helyesbítéseket tartalmazza és minden vevőnek illetve érdeklődőnek (Schatteles Mihály ezég főkjában, Széchenyi-utca 2) ingyen adatik.

Halálozás. Városunk egy tevékeny iparosa dőlt ki ma hajnalban polgártársaink sorából. Mint részvétellel értesülünk, Kosár János ezukrász, éjjel 1 órakor, életének 48-ik évében hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Halála széles körben nagy részvétre talált. Temetése vasárnap délután 5 órakor lesz.

Rákoczy-zeneestélyt. Most, hogy egyetek s intézetek országsszerte Rákoczy-estélyt rendeznek, a nagyevü szabadsághős emléke Lugoson is visszhangra talált. De nem az egyesületeink kebelében. Franczi cigány-primás zenekarában ébredt fel a vállalkozási szellem s vasárnap este az »Amigo« előtt Rákoczy-zeneestélyt rendez, mely alkalommal a minap megjött tórogatóját is hallani fogjuk.

Rablógyilkosság Zsuppunyesten. Megirtuk legutóbb, hogy hétfőről kedre menő éjjel Zsuppunyesten Argyelean József odavaló koresmáros lakásába betörték és a koresmáros lakásába betörték és a koresmáros s nejét életveszélyesen megsértették. A koresmáros másnap behalt. A csendőrség Goloszie Vizaton Zsuppunyesti földmivelőben a tettest tegnap kézrekerítette s átadta a faceti kir. járásbírósnak. Goloszienek, a ki tagadásban van, büntársai is vannak. A vizsgálat erélyesen folyik.

Mily édesen emlékszem vissza Mariskára a család 14 éves leányára, eme éitető nap-sugárra, ki szép és kedves volt, miként egy üde májusi reggel.

Varróiskolába járt, — de barátnőjének tekintett — s ő volt az, ki titokzatosan elmesélte, hogy édes anyjuk gazdag grófné leánya, ki Erdély legfényesebb kastélyát lakja, — de szegény mamára haragszik, ő roluk meg éppenséggel nem akar semmit tudni.

Természetes, hogy elhittem, hisz Izabella kis foszlott, szegényes ruháiban külön volt nálunk. Gondolatban mesebeli hercegnőt láttam benne.

Sokszor jártam azóta náluk s jobban szerettem valamennyi iskolatársnőmnél.

Egy napon azután nem jött többé iskolába. Engem bizott meg a tanítónő, tudakoljam meg a kimaradás okát.

Nagy néptömeg állott a kapuban, melyen bajos volt áthatolni.

K—y-né hangosan zokogott s közben velőtrázóan sikoltott, — hogy nem adja őket — nem — nem.

Mikor engem megpillantott, kezeivel intett hogy gyorsan távozzam, Izabella és Erzsike is nagyon betegek.

Ismét néhány nap telt el. Feszült figyelemmel hallgattuk a midőn derék tanítónőnk

Tóth Elek

műlakatos
villanyvilágítás-
szerelő.

villanyerőre berende-
zett kilincszár-gyára.

A-párisi feltaláló-akadémia
érdemkereszt tulajdonosa.
Kitüntető arany- és ezüstéremmel.

Telefon-szám 22.
Hunyady-utca 13. szám
(saját házában).

Labdarugó-mérkőzés. (Saját tudósítónktól.) Folyó hó 11-én Urnapján folyt le Temesvárott a Lugosi Sport-Egyesület football-esapat között a már előbbi számunkban jelzett revanche-mérkőzés, mely alkalommal a lugosiak fényesen megállították helyüket és a temesváriak által már hetekkel előbb biztosra hirdetett győzelmet kiragadták azok kezeiből.

Részletes tudósítástunk a következők:

Temesvári csapat: Fáy A., Körnevitcz N., Nyári P., Trinksz R., (kapitány), Tihamér G.; fedezet: Varga I., Gungl G., Józsa I.; háttvédők: Popovits D., Kiselják R.; kapuvédő: Kastner G.; Ruházat: tiszta fehér.

Lugosiak csatársora: Bradicean L., Piazza I., Csapó Ö., Morgenstern J., Král L.; fedezet: Gindu K., Nagy J., Opra J.; háttvédők: Stamm J., Seyfried L.; kapuvédő: Pollák I.; Ruházat: vörös-fekete.

Versenybíró: Hoós Ernő főerdész.

A verseny 5 óra 3 perczkor kezdődött. Sorshuzás folytán a temesváriak kezdik a játékot, a lugosiak azonban rögtön átveszik a labdát és hevesen támadják a temesvári kaput. Valahogyan sikerül a temesváriaknak a labdát elvenni és a lugosiak terére átvinni, de Bradicean elveszi a labdát és gyors iramodással leviszi a temesvári kapuhoz, ott bepussolja és mialatt Piazza a kapust leköti, Morgenstern a játék hetedik perczében berugja kivédhetetlenül az első goalt. A lerohannás gyönyörű volt. A lugosi csapat sorban, követve a fedezett által, hirtelen gyorsasággal ott termett a kapu előtt, a hol rövid passzukkal a helyzet urai voltak. Már ezen pár percznyi játék alatt meglátszott, hogy a lugosiak folytonos, biztos passzjátékkal, gyorsan, egy vonalban mozgó csatársorukkal és erős védelmükkel határozott fölényben vannak a temesváriak felett.

Goal után megint a temesváriak kezdenek, de alig indulnak meg, Bradicean megint magához veszi a labdát, a csatársor az előbbihez

hasonló gyönyörű lerohannással követi őt és viszik a labdát a kapuig, ott Bradicean biztos passzal beadja a labdát a közepre. Most láttunk egy érdekes jelenetet. Bradicean passzjátékát felfogta Csapó és lök a kapura, a kapus kivédi; ekkor több másodperczig tartó kapuharcz támad a temesvári kapuban, míg Morgenstern a csatározók közé ugrik, apró lábával kikaparítja a labdát és megcsinálja a második goalt, mely 3 perczes az első után esett.

További 27 percz múlva sikerül a lugosiaknak Král egy gyönyörű rugásával a harmadik goalt megszerezniök. A fél idő vége felé a temesváriak corner-rugás folytán szép kivédhetlen szöglet-fejpasszal megcsinálják az első goalt.

A második félidőben a lugosiak állandóan ostromolják a temesvári kaput, de nem sikerül több goalt csinálniok.

A játék vége felé a lugosi kapus azonban, a mint a labdát vissza akarja dobni, az kiesszik kezéből, beesik a saját kapujába s így tulajdonképpen ő csinálja a temesváriaknak a második goalt.

Több goal nem esett.

Végeredmény 3:2 ellen a lugosiak javára, mint a tavalyi első mérkőzésnél.

A lugosiak csapata fényesen megoldotta feladatát. Szép rugásaival és példás összjátékával néha még a nagyon is részrehajló temesvári közönséget is tapsra ragadtatta. Hátrányuk volt, hogy nem állíthatták ki teljes első csapatukat és hogy saját kis terükön alig trainirozhatnak, de ha jó, alkalmas terük lesz, nagyon szép jövőt jósolhatunk neki.

Feltétlen dicsőretet érdemel még Hoós Ernő, ki mint az egyet titkára, ugyszólván az egésznek lelke, az ezuttal különösen nehéz ligói tisztet a legpártatlanabban és a legelőzékenyebben teljesítette mindkét csapat teljes megelégedésére.

esendre intve bennünket, egy napilapból a következőket olvasta nekünk:

D r á m a a z u t e z á n. A »Pest-budai gőzmalom« ügynökének K—y Jánosnak két kis leánykája néhány nappal ezelőtt súlyos lázzal betegedett meg, de a tulfélének anyja mindjárt járványtól félve elitkolta, míg a folyosó többi lakói kerületi orvosért küldtek. Ez — fekete himlőt állapított meg Természetesen a malom oly sűrűn egymás mellett lakó nép sürgette a gyermekek kórházba való szállítását. Nagy küzdelem volt a szerencsétlen anyával, ki sehogysem akarta kedvenceit kiadni s miként sebzett oroslán védte kicsinyeit. Végre az erőszak győzött. — de kisérni akarta a hordágyat, melyben gyermekeit vitték. A Nagymező-és Dávid-utca sarkán kérte az embereket állapodjanak kisé meg, megnézi a gyermekeket.

S ekkor játszódott le eme iszonyu drámai jelenet, melyhez hasonló a fővárosban is a ritkaságok közé tartozik s mely oly óriási népcsőrdületet támasztott, hogy az egész forgalom szünetelt.

A két leányka utközben meghalt — s mikor a szerencsétlen anyja ezt észrevette, emberfölötti erővel felfogta a két iszonyuan eltorzított kis holttestet s kacagva, sikoltva táncolni kezdett velök. Csak kényszerzubbony-nal lehetett később a szerencsétlen megőrült asszonyro hatalmat nyerni.

Mennyire megrendített ez a hír! Mennyi fájdalmas könnyet ejtettem kis boldogtalan,

grófnőm — halálán, — mely oly különös volt mint élete.

Másnap ismét egy rövidke hír, az újságból.

A tegnap bekísért K—y—né miután erős idegrohama a késő éjjeli órákig tartott, éjfél tájt szívszélhűdésben kimúlt. Szerencsétlen gyermekeit ma temetik a Rókus kórház hallottas házából.

Rövid időre reá külföldi nevelő intézetbe kerültem s midőn két év múltán utam újra imádott szülővárosomba vitt, egy kedves véletlen akarta, hogy az első ismerős kivel találkoztam K—y Mariska volt. —

Ő szólított meg s karját az enyémbé fűzve kért, hogy kísérem haza. —

Még mindig a »Pest-budai gőzmalomban« lakott — hol a jóságos postás örökre fogadta. Nem lehetett rossz dolga, öltözéke rendes volt és viruló egészséges arczsine, feltűnő szép, szőke leány volt s nem egy arslán mohó tekintete akadt meg rajta. A belváros egy fehérnemű üzletében dolgozott akkorjában.

Egészen árva volt. Anyja halála után, apja egészen elzüllött, míg állását veszítve, egy évvel ezelőtt, a Szt. János kórházba került. — Felgyógyult — ismét odakerült s egy fél évvel ezelőtt értesítették, hogy apja meghalt. »Elégett a sok pálinkától« — mondá könnyedén.

S Jani? Kissé elkomorodott a midőn elmesélte, hogy jobb karját a gép csipete le s most félkezü mandoletti áruló a Népligetben.

Gizelát szintén elnyelte a nagy ár, hir sem jött azóta tőle.

Uj vasércztelep. Ig. Boór Károly, az osztr. magyar államvasutársaság szolgálatában álló pályafentartási felvigyázó, Kölnik község határában gazdagnak ígérkező vasércztelepre bukkant. A kiaknázási engedélyt már megkapta. Legközelebb hozzáfognak a munkálatokhoz.

Csendélet Domasnián. Szerafin János domasniái lakos minap éjjel az ugyanott lakó Kureszku Péter ablakához ment s azt megzörgetve, annak feleségét hívogatta az ablakhoz. Szerafin azt gondolta, hogy az asszony egyedül van odahaza. A kopogtatásra felébredt Kureszku s midőn halotta, hogy valaki nejét hívogatja, maga ment az ablakhoz. Az éj sötétjében tisztán kivette a kopogtató ember alakját s ismételten felszólította, mondaná meg, hogy kiesoda? Azonban nem kapott választ. E fölött annyira megharagudott, hogy elővette 6 lövetű forgópisztolyát s azt az alakra kétszer elsütötte. A második lövés után Szerafin János mellén találva összeesett s még mielőtt kihallgatták volna, másnap reggel meghalt. Kureszku maga jelentkezett a csendőrőrsön.

Merénylet királyunk ellen.

Bécsben június 12-én d. u. 5 óra 30 perczkor gyilkos merényletet kíséreltek meg I. Ferencz József uralkodó élete ellen.

Egy ember a király kocsija elé ugrott késsel a kezébe. Egy másik ember azonnal eltaszította a merénylőt, a kit az utcza népe meg akarta lőreselni.

Más forrás szerint merénylő először rá lőtt a királyra, de nem találta, azután bottal a király arczába vágott.

A király sértetlen marad. A merénylő egy Reich Bernstein nevű örült ember.

Elkísértem hazáig.

Anyja okmányait, papirosait mutatá az árva. Világosan kitűnt, hogy anyja a dúsgazdag özv. N—y grófné egyetlen gyermeke volt.

Beleszeretett anyja ispánjába K—y Jánoska, ki deli szép férfit volt s kiben a zárdai magányban felnőtt világot nem járt 16 éves grófkisasszony eszményét látta.

Hosszu küzdelem után megszökött a szülői kastélytól. Anyja átka kísérte.

Kolozsvárt telepedtek meg s onnan követelte apai jusát. Férje hivatalnok lett, de a hosszú, elkeseredett és végül sikertelen pör életkedvét vette s a borivásnak adta magát. Az öreg grófné gyermeke leveleit felbontatlanul küldte vissza és halála után óriási vagyonát az egyháznak hagyományozta.

Pestre költözöködtek és ott ily trágikuson, végződött pályájuk, ki meghalt, ki elromlott!

Mariskát évekkal ezelőtt a Somossy mulatóban láttam, mint magyar énekesnőt, esengő hangján mozdulatain ismertem fel.

Gyakran rohogott végig az Andrássy uton, fényes fogaton, felpiperkézve s drágakövekkel megrakodva. A bábarézu divatarszlán az oldalán, nem mindig egy és ugyanaz volt.

Ime nem kellett nélkülöznie, volt mindene — csak — neve nem!

S a dieső, ősi név? Nos, éppen ezt nyelte el a zátony, — az örvény.

Violetta.

Klein Samu

szobafestő és mázoló

Lugos, Szende-utca 5.

Lugos rend. tan. város polgármesterétől.

Hirdetmény.

A legközelebbi **LUGOSI**

országos vásár

1903 június 26-án kezdődik
és június 28-án végződik.

A polgármester.

Ház-eladás.

A **Temesvári utczában** az új törvénykezési palotával szemben egy ház eladó. — Bővebb felvilágosítást ad

Hegyesi Géza.

Az

Oppenheim Vilmos-féle

csődtömeg eladásával **hétfőn**
1903. június 15-én, kezdünk
a volt üzleti helyiségben az **Iza-**
bella-téren.

Wolf S. és fia.

795. vh. sz. 1903.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági vhajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. jbiróság 1902. évi

V. I. 1179. sz. végzése következtében Dr. Fränkl Béla ügyvéd által képviselt Fischl Alfréd javára, Turchányi Tihamér ellen 16 kor. 40 fill. és jár. erejéig 1902. június 4-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 802 korra becsült szobabutorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. jbiróság 1903. évi V. I. 1070. sz. végzése folytán 16 kor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek kamatai, egyharmad százalékos váltódíj és eddig összesen 16 kor. 40 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig Lugoson alperes lakásán leendő eszközzésére 1903. évi június hó 16. napjának délutáni 5 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is eirendeltetik.

Lugos, 1903 május 31.

Frank Zoltán, kir. bir. vhajtó.

Első lugosi mélykútfúrási vállalat Kirschner és Társa

épület- és műlakatos-üzlete — Lugos, Templom-u. 13.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, u. m. **vizvezeték**, **fürdőszoba-berendezéseket**, **angol klozet**, a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig, **szivattyú felszerelések** jótállás mellett.

Takaréktűzhelyek mindenféle mintában készülnek.

Kútfúrások jótállás mellett furatnak és a legjobb ivóvíz biztosítatik.

Költségvetések és **rajzok** ingyen.

A

Központi Söracsarnok ma vasárnapon, június 14-én megnyilik.

A n. é. közönség pártfogását kéri

teljes tisztelettel

Csontos Gyula.